

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

Concilivm Romanvm I. Svb Silvestro.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

tis laicis vetitus, quoniam minime licebat quemquam in lecto propter morbum baptizatum (sicut huic contigerat) in clerum assumi, &c. Vide Notas epistolæ Cornelii ad Fabium Antiochenum.

ANNO
CHRISTI
315.

^b *Diaconi.*] Præter hunc Canonem, a Nicæna Synodo omnes alios receptos esse, patet sess. 7. Conc. Florentini.

Qui & quales Episcopi huic Synodo interfuerint.

^a *Sancti & venerabiles Episcopi.*] Præter numeratos superius, qui huic & Ancyranae Synodo interfuerunt, ponitur Gregorius, alias Gorgonius, Cyrenensis Episcopus, qui etiam inter Galatiæ Antistites subscriptus habetur magno illi Nicæno Concilio: pariterque Gerontius, alias Leontius, Larissæ Cœlesyriæ ciuitatis Episcopus, qui itidem Nicænae Synodo subscripsit, sicut & Alphius Apameæ Episcopus. Vide Baron. ann. 314. num. 90.

CONCILIVM ROMANVM I.

^b SVB SILVESTRO.

NOTÆ.

Locus & causa Concilii.

^a *Concilium.*] Hoc Concilio Romæ in præsentia Constantini imperatoris celeberrima illa disputatio inter Iudæos & Siluestrum habita est, qua ad instantiam Imperatoris ac matris illius Helenæ, vtriusque viri doctissimi conuenerunt eo fine, vt scripturis simul & miraculis singularum partium defensores suæ religionis veritatem probarent ac manifestarent. De cuius euentu Acta Siluestri, quæ ab Hadriano Romano Pontifice ad Carolum Magnum scribuntur, 3. epist. his verbis citata reperiuntur.

Disputatio habita, Iudæi scriptura & miraculis cõuicti.

In ipsi exordiis Christianorum, cum ad fidem conuertetetur imperator Constantinus, mater sua Helena Augusta ad eum cum duodecim scribis, & phariseis, ac magistris & principibus Iudæorum in urbem Romam venit, & ipsa vna cum filio suo Constantino Augusto, Concilium Iudæos cum Christianis facere censuerunt. In quo presidens sanctus Papa Silvester cum plurimis sanctissimis Episcopis, in ampliorem statum dilatantes Christianorum fidem, tam per sacram scripturam quam per miracula Domino protegente, (Cratonis philosophi, & Zenophyli v. c. quos ad id elegerant, arbitrio) victores effecti sunt. Hæc prolixius Acta Siluestri, quorum ante Gelasium tanta fuit auctoritas, vt & Romæ in multis aliis Ecclesiis legerentur, imo etiam post Gelasium ab Hadriano Pontifice præd. epist. 3. ad Carolum Magnum, velut authentica citata fuerint. Prout vero eadem hodie extant, pluribus mendaciis quæ aliunde irreperant, scætant. Nam quod referunt, Constantinum ante Helenam Christianum fuisse: Constantium & Constantem Cæsares Augustos hoc tempore in Oriente degisse: Isaac apud Iudæos summum pontificatum administrasse: Helenam ex Bithynia oriundam fuisse: ieiunium Sabbati per Siluestrum abrogatum: diem Dominicum per eundem institutum; ipsumque Siluestrum Pontificem a Melchiade ordinatum fuisse;

Acta Siluestri cuius auctoritas.

Acta Siluestri erronea.

ANNO
CHRISTI
315.

aliaque plura a veritate omnino aliena esse, præterquam quod id pulcre ostendat Baron. anno 315. num. 12. & sequentibus, etiam ipsi Canones Apostolorum, & Notæ quas ibi conscripsimus, aperte demonstrant.

^b *Sub Siluestro.*] Constantino & Licinio quartum consulatum agentibus, anno nimirum Christi 315. qui est Siluestri secundus, & Constantini decimus, hunc Conuentum celebratum fuisse, Acta Siluestri, & lex 1. de Iudæis, C. Theodof. his consulibus consignata testantur. Cum enim hac disputatione confusi, non tantum Christianis contumelias & graues iniurias inferrent, verum in ipsum etiam Imperatorem seditionem concitarent: ad iniuriam a Christianorum capitibus propulsandam, allegata lege aduersus illos promulgata constituit, vt si cui suæ sectæ desertori Christiano lapidibus, aut alio immani supplicio molesti essent, statim flammis dederentur. Vt vero rebellionem & seditionem eorum compefceret, feditiosos, auriculis eorum amputatis, corporique illorum signo impresso, velut mancipia fugitiua & verberones per omnia loca circumducebat. Chrysofomus orat. aduersus Iudæos hom. 2. Baron. prædicto anno num. 9. & 10.

Tempus
huius Con-
cili & dis-
putationis
habita.

Iudæorum
insolentia
& seditio
compefciuntur.

2 CONCILIVM ALEXANDRINVM I.
^b SVB SILVESTRO.

NOTÆ.

^a *Concilium Alexandrinum.*] Causam huic Concilio ab Alexandro Alexandrino Episcopo indicto, & Alexandria centum fere Episcopis præsentibus celebrato, dedit Arius eiusdem Ecclesiæ presbyter ambitiosus: qui cum hætenus velut Proteus, modo Catholicis, modo schismaticis adhærescens, sub diuersis formis latuisset, hoc demum tempore (vt infra ostendemus) virulentam impietatem ac blasphemiam suam, quam hætenus in pectore occultam circumgestauit, (hanc nimirum: Filium Dei non sine principio a Patre genitum, sed in tempore creatum esse,) turpiter euomuit. Ad quam reuocandam, dum illum Alexander Episcopus frequenter admonuisset; ille vero cum sociis impietatis duodecim, quos seduxerat, perseverans, hæresim suam pertinaciter defenderet: conuocato centum fere, vt supra dixi, Episcoporum Concilio, peruersi atque hæretici dogmatis tenacissimus condemnatur, a communione Catholica eiicitur, & presbyteratus ordine exiuit. Baron. anno 315. num. 19. & 318. num. 42.

Causa &
locus Con-
cili.

Acta Con-
cili.

Numerus
Episcopo-
rum.

Ante initium
Liciniane
persecutio-
nis hoc Con-
cilium ha-
bitum fuisse
testatur
Orosius.
Lactantius.

^b *Sub Siluestro.*] Anno Christi nati 315. Siluestri Pontificis II. Constantini imperatoris 10. hanc Synodum celebratam fuisse, tradit Orosius lib. 7. cap. 28. dum ait, eo tempore Arium suam hæresim in vulgus sparsisse, quo Crispus & Constantinus Cæsares creati sunt, anno nimirum 315. Idem euidentiùs asserit Lactantius, quan-